 W Chrystusie

> Nie ma Żyda ani Greka, nie ma niewolnika ani wolnego, nie ma mężczyzny ani kobiety; wszyscy bowiem jedno jesteście w Chrystusie Jezusie.
>
> *— Galacjan 3:28*

Książka: Nowy Testament / Galacjan
Tematy: społeczność, Jezus, niewola, zrozumienie

Interpretacja:
Galacjan 3:28 to niezwykle ważny fragment Biblii, który mówi nam o równości *w Chrystusie Jezusie*.

Znaczenie tego wersetu

Werset ten mówi o równości w Chrystusie oraz o zniesieniu barier dzielących nas jako ludzi. W Chrystusie Jezusie wszyscy jesteśmy równi – czy to Żyd, czy Grek, niewolnik czy człowiek wolny, mężczyzna czy kobieta. Wielu badaczy interpretuje ten fragment jako potwierdzenie, że zbawienie jest dostępne dla wszystkich ludzi, bez względu na rasę, status społeczny czy płeć. Wszyscy jesteśmy równi wobec Boga i wszyscy możemy dostąpić Bożej łaski oraz miłosierdzia *dzięki wierze w Jezusa Chrystusa*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I okazujmy staranie jedni o drugich, by pobudzać się do miłości i dobrych uczynków; Nie opuszczając naszego wspólnego zgromadzenia, jak to niektórzy mają w zwyczaju, ale zachęcając się nawzajem, i to tym bardziej, im bardziej widzicie, że zbliża się ten dzień.
>
> *— Hebrajczyków 10:24-25*

Książka: Nowy Testament / Hebrajczyków
Tematy: społeczność, Kościół, zachęta, wyposażenie, Drugie przyjscie, czasy ostateczne

Interpretacja:
W *Hebrajczyków 10:24-25* autor zachęca wierzących, by nie zaniedbywali wspólnych zgromadzeń – co dla niektórych stało się już nawykiem – lecz by raczej wzajemnie się zachęcali, zwłaszcza w obliczu zbliżającego się dnia powrotu *Jezusa*. Wersety te podkreślają znaczenie jednoczenia się z innymi wierzącymi i wspólnego działania na rzecz Bożej misji.

Troska o siebie nawzajem

Fragmenty te przypominają nam o konieczności troski o innych i dbałości o ich dobro, a także o pomaganiu im w realizacji wyznaczonych celów. Biorąc pod uwagę, jak ważna w naszym życiu jest troska o bliźnich, nasuwa się naturalne pytanie: jak mogę zachęcać innych do miłości i czynienia dobra?

Aby to osiągnąć, musimy zacząć od postawy służby i uważności na drugiego człowieka. Powinniśmy być źródłem wsparcia i siły, angażując się w życie innych i aktywnie ich słuchając. Pozwala nam to inspirować i motywować bliźnich, zachęcać ich do rozwijania swoich pasji, pomagać w osiąganiu celów oraz służyć mądrym słowem i wsparciem.

Nie rezygnujmy ze wspólnych spotkań

Osoby, dla których unikanie wspólnych zgromadzeń stało się nawykiem, tracą istotny element chrześcijańskiego życia. Wspólnota ma kluczowe znaczenie dla naszego życia duchowego i relacji z Bogiem.

Gdy się gromadzimy, możemy wspólnie się modlić, zachęcać i wspierać, cieszyć się swoją obecnością oraz czerpać z doświadczeń i perspektyw innych wierzących. Rezygnacja ze wspólnych spotkań oznacza utratę szansy na wspólny wzrost i rozwój w wierze.

Wzajemne zachęcanie się

Poza wspólną modlitwą i wielbieniem Boga, wspólnota pełni jeszcze jedną ważną funkcję: *wzajemnego wsparcia*. Przebywając w gronie innych wierzących, mamy okazję do wzajemnego zachęcania się i korygowania, a także do trwania w wierze. Jest to niezwykle ważny aspekt życia duchowego, gdyż często potrzebujemy zachęty i wsparcia innych, by wytrwać w naszej drodze z Bogiem.

Znaczenie wspólnoty

Hebrajczyków 10:24-25 podkreśla wagę wspólnoty i wyjaśnia, dlaczego jest ona tak istotna dla naszego życia duchowego. Jeśli oddalimy się od tej praktyki lub ją zaniedbamy, nie tylko stracimy szansę na wspólny wzrost i rozwój w wierze, ale także nie będziemy wspierać ani zachęcać innych wierzących w ich drodze z Bogiem.

Co więcej, wspólnota daje nam możliwość praktycznego wykorzystania darów, które otrzymaliśmy od Boga. Możemy wykorzystywać nasze talenty i zdolności, by służyć innym i wspólnie realizować Boże posłannictwo. Wspólnota pozwala nam również nieść *światło Chrystusa* tym, którzy Go jeszcze nie znają – czy to poprzez działalność misyjną, czy też osobiste świadectwo.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Na koniec zaś wszyscy bądźcie jednomyślni, współczujący, miłujący braci, miłosierni i uprzejmi.
>
> *— I Piotra 3:8*

Książka: Nowy Testament / I Piotra
Tematy: społeczność, współczucie, pokora, bliźni

Interpretacja:
Fragment *I Piotra 3:8* stanowi wezwanie do jedności wewnątrz wspólnoty chrześcijańskiej. Apostoł *Piotr* był świadkiem prześladowań, z jakimi zmagał się wczesny Kościół, i wiedział, że jedność jest kluczowa dla jego przetrwania oraz rozwoju. Rozumiał również, że jedność stanowi istotny element tożsamości osób naśladujących *Jezusa Chrystusa*. W tym wersecie Piotr wymienia cechy, które powinny charakteryzować wierzących, aby mogli oni żyć w jedności.

Znaczenie jedności

Jedność jest dla Kościoła niezbędna, ponieważ stanowi świadectwo *miłości Chrystusa* do świata. *Jezus* powiedział: *„Po tym wszyscy poznają, że jesteście moimi uczniami, jeśli będziecie się wzajemnie miłować” (Jana 13:35)*. Skoro chrześcijanie nie potrafią miłować się nawzajem i żyć w jedności, jak mogą mieć nadzieję na ukazanie miłości Chrystusa zagubionemu światu? Co więcej, jedność jest również konieczna dla indywidualnego wzrostu duchowego. Wspólnota chrześcijańska jest powołana do wspierania rozwoju duchowego i dojrzałości każdego ze swoich członków. Jedność i miłość braterska stanowią fundament tego procesu. Tylko żyjąc w zgodzie, chrześcijanie mogą wzajemnie się umacniać i wspólnie wzrastać w wierze.

Lista cech

W omawianym wersecie Piotr przedstawia listę cech niezbędnych do życia w jedności: zgodność myśli, współczucie, miłość braterska, miłosierdzie oraz pokora.

Zgodność myśli – odnosi się to do potrzeby posiadania tego samego nastawienia, myślenia w duchu porozumienia oraz trwania w jedności wokół prawdy Ewangelii. Oznacza to, że chrześcijanie muszą być gotowi odłożyć na bok osobiste różnice i skupić się na tym, co ich łączy: *miłości do Chrystusa i oddaniu Jego Słowu*.

Współczucie – oznacza zdolność do odczuwania empatii i zrozumienia wobec innych. Wiąże się ono z przeżywaniem bólu i radości bliźnich tak, jakby były one własnymi uczuciami. Choć dla niektórych może to stanowić wyzwanie, jest to niezbędne dla życia w zgodzie.

Miłość braterska – czyli miłość do innych wierzących – ma kluczowe znaczenie dla jedności. Miłość ta wykracza poza powierzchowne sympatie, obejmując wzajemną troskę i poczucie odpowiedzialności za siebie nawzajem.

Miłosierdzie wiąże się z potrzebą przebaczania innym, gdy popełniają błędy lub uchybiają zasadom jedności. Okazywanie miłosierdzia wewnątrz Kościoła pomaga budować zdrowsze relacje i przywracać harmonię we wspólnocie.

Życzliwość oznacza pozytywne nastawienie oraz gotowość do niesienia pomocy innym w każdej chwili i w każdych okolicznościach. Życzliwość sprawia, że inni czują się w społeczności mile widziani i bezpieczni.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Okazuj szacunek wdowom, które rzeczywiście są wdowami.
>
> *— I Tymoteusza 5:3*

Książka: Nowy Testament / I Tymoteusza

Tematy: społeczność, bliźni, wdowy

Interpretacja:
I Tymoteusza 5:3 wzywa nas do okazywania szacunku *„prawdziwym wdowom”*. Co jednak oznacza to określenie? Przede wszystkim musimy zrozumieć, że kultura tamtych czasów znacząco różniła się od naszej. Kobiety nie mogły piastować pewnych urzędów ani dziedziczyć majątku; w rezultacie wdowy należały do najbardziej narażonych na trudności grup społecznych.

Wezwanie do okazywania *„szacunku”* tym kobietom oznacza konieczność troski o nie, zaspokajania ich potrzeb materialnych i duchowych oraz traktowania ich z szacunkiem i miłością. Wierzący w Kościele są powołani do wzięcia na siebie tej odpowiedzialności, aby uchronić wdowy przed skrajną nędzą i rozpaczą.

Dlaczego okazywanie szacunku wdowom jest tak ważne?

Okazywanie szacunku wdowom jest wyrazem miłości i sprawiedliwości. Łatwo jest przeoczyć osoby pozbawione władzy i wpływów w społeczeństwie, jednak Bóg wzywa nas, byśmy troszczyli się o tych, którzy potrzebują naszej pomocy. Co więcej, Biblia wielokrotnie podkreśla, że Bóg jest obrońcą wdów i sam się o nie troszczy. *Psalmów 68:5* głosi: *„Ojcem dla sierot i sędzią dla wdów jest Bóg w swym świętym przybytku”*. Zatem, okazując szacunek wdowom, postępujemy zgodnie z Bożym sercem.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> A nade wszystko przyodziejcie się w miłość, która jest więzią doskonałości.
>
> *— Kolosan 3:14*

Książka: Nowy Testament / Kolosan

Tematy: społeczność, Niewinny, miłość

Interpretacja:
Miłość jest jedną z fundamentalnych zasad chrześcijaństwa i jednym z najczęściej powracających motywów w Biblii. W Liście do Kolosan apostoł *Paweł* przypomina nam, jak ważne jest, byśmy zawsze przyoblekali się w miłość, gdyż stanowi ona doskonałą więź, która powinna jednoczyć wszystkich chrześcijan.

Co to znaczy przyoblec się w miłość?

Gdy Paweł mówi o konieczności przyobleczenia się w miłość, ma na myśli uczynienie z niej sposobu na życie. Nie chodzi jedynie o odczuwanie miłości do innych, lecz o okazywanie jej poprzez nasze czyny. Musimy traktować bliźnich z szacunkiem, empatią i współczuciem oraz zawsze troszczyć się o ich dobro.

Dlaczego miłość jest doskonałą więzią?

Miłość jest doskonałą więzią, ponieważ jednoczy wszystkich chrześcijan, niezależnie od dzielących nas różnic. Gdy kochamy innych, ich pochodzenie, rasa, płeć czy kultura nie mają dla nas znaczenia. Miłość daje nam siłę, by wybaczać, rozumieć i pomagać bliźnim, budując tym samym wspólnotę i jedność.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*